

at anbefale Forslaget til Vedtagelse af det høie Thing.

Ordføreren (Schlegel): Det er kun et Par Bemærkninger, som jeg nødes til at gjøre; de skulle blive meget korte. Med Hensyn til Translatør Sjørgensens Fortsættelses-skole, til hvilken Udvalget foreslaar Lands-thinget at nægte de 600 Kr., foreligger der ingen Oplysninger om, hvormange konfirmerede Piger, der gaa i Skolen. Der var for ikke længe siden 3 konfirmerede Piger; om der senere er blevet 1 mere eller 1 mindre, ved jeg ikke. Det er ikke ophjst, hvad de lære i Skolen, om de lære Godt eller Daarligt, og det er givet, at Skoleraadet har nægtet at give Tilskud til denne Skole, fordi det ingen Tillid havde til den Undervisning, der fandt Sted. Det forekommer mig at være tilstrækkeligt til, at Landstinget ikke bør bevilge Noget. — Med Hensyn til Beregningen af Lønningen til Professor Zeuthen skal jeg tillade mig at bemærke, at Udvalget ikke har været kjendt med denne Skrivelse og dette Forslag. Det er kommet i det yderste Øieblik, men jeg tror, at jeg paa Udvalgets Vegne tør udtale, at man fuldstændig billiger det Forslag, den ærede Kultusminister har stillet, og i alt Fald vil jeg for mit Vedkommende anbefale det ærede Thing at tiltræde det. — Med Hensyn til Forslaget om Nedsættelse af Understøttelsen til ældre Studerende var Beløbet i Fjor nedsat til 17,000 Kr. Vi erkjende, at man skal gaa varsomt frem med disse Nedsættelser. Nedsættelsen er ikke sket af Hensyn til dem, der allerede ere Studenter, men for dem, der ønske at blive Studenter; vi mene, der er Grund til at indstrænke Bevillingen, for at der ikke vedvarende skal fabrikeres en Uendelighed af Studenter, og vi tillade os derfor at foreslaa det Samme som i Fjor. Forhøie Beløbet ville vi overmaade nødigt. Saa snart Fabricationen af disse ældre Studerende hører op, ville vi komme med Forslag om at nedsætte et andet Beløb paa Finansloven, nemlig det, der angaar Understøttelser til dem af disse ældre Folk, der blive Studenter. Men af Hensyn til, at der allerede er en hel Del af dem, er der ikke stillet Forslag om at nedsætte det sidste Beløb. Jeg anbefaler Thinget at gaa med Udvalget i Henseende til at nedsætte det før nævnte Beløb til 17,000 Kr. — Men Hensyn til det Forslag, som vi have stillet om, at det skal være en Selvfølge, at det Lønningstillæg, der tilstaaes Lærerne, ikke skal komme til Afdrag, da udtrykker Ordet „Selvfølge“, at vi ere enige med den høitærede Minister i, at det ikke sker og ikke bør ske, men Forslaget

er stillet, dels fordi det ikke har staaet Udvalget fuldstændig klart, at ikke et saadant urigtigt Resultat kunde fremkomme, og dels fordi der i Lærerstanden har været en almindelig Frygt for, da de læste Forslaget, der er vedtaget og staaer paa det Finanslovsforslag, her foreligger, at der skulde ske en Indskrænkning i den Løn, Lærerne fra gamle Dage have haft. Der er kommet Breve til Udvalgets Medlemmer, som tyde paa, at Frygten er almindelig hos Mange, og derfor, da det ikke skete, som den høitærede Kirke- og Undervisningsminister sagde, maa Udvalget ønske, at Forslaget bliver vedtaget. — Endelig bemærkes med Hensyn til Forslaget om Poliklinikken, at Udvalget selvfølgelig har Sympathi for den Hjælp, der herigjennem tillige kan ydes til fattige Syge. Forslaget om et Tilskud til Poliklinikken indholdes i en Skrivelse fra den høitærede Kirke- og Undervisningsminister til Folkethingets Finansudvalg og er dateret den 14de Februar iaar. Den begynder saaledes:

„Som det vil fremgaa af det hoslaagte Andragende med Bilag har Bestyrelsen for den herværende Poliklinik for Ubemidlede gjentagende anholdt om et aarligt Tilskud af Statskassen paa 3,000 Kr., for derved at sættes i Stand til paa en fyldestgjørende Maade at virke til Videnskabens Fremme og særlig som Undervisningsanstalt for yngre Læger og medicinske Studerende.“

Vi have ikke kunnet opfatte Forslaget anderledes, end at det var at virke for Uddannelsen af medicinske Studerende, og det mene vi, at Staten og Rigsdagen ikke skulle have Noget med at gjøre, naar det ikke er ophjst, at det ønskes. Denne Oplysning mangler fra det lægevidenskabelige Fakultet, og saa længe den ikke foreligger, forekommer det os, at der ikke er Grund til at give Bevillingen.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen over dette Afsnit, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Vædringsforslag Nr. 11 (se Tillæg B. Sp. 1893)
vedtoges med 37 Stemmer mod 12.

2) Vædringsforslag Nr. 12 (se Tillæg B. Sp. 1893)
vedtoges med 36 Stemmer mod 5.

3) Vædringsforslag Nr. 13 (se Tillæg B. Sp. 1895)
vedtoges med 37 Stemmer mod 13.